איפכא איבעי [א] ליה למיתני א"ל איסמייה א"ל לא הכי קתני עשו גומר שלא כדרכה בשפחה חרופה דלא מיחייבי כמערה כדרכה [1]דשכבת זרע כתיב מתכוין [ב] שלא כדרכה בשפחה דפטורין כאינו מתכוין דשכבת זרע כתיב ניעור שלא כדרכה בשפחה דפטורין כישן מ"ט דשכבת זרע כתיב נמצא מתכוין והמערה בשפחה כשאין מתכוין בכל עריות ישן כדרכה כישן דעריות [ג] נמצא ניעור שלא כדרכה בשפחה כישן דכל עריות:

הדרן עלך ארבעה מחוסרי כפרה

אמרו [א]לו אכלת חלב מביא חטאת [ד] [ב]עד אומר אכל ועד אומר לא אכל אשה אומרת אכל ואשה אומרת לא אכל מביא אשם תלוי (א)עד [ג]אומר אכל והוא אומר לא אכלתי פטור [ה] (ב)שנים אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי רבי מאיר מחייב (א) א"ר מאיר אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל אמרו לו [ו] [ד]מה אם ירצה לומר מזיד הייתי [ג]פטור [ד][ה]אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא אחת [ו]אכל חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת זה חומר במינין הרבה ממין אחד וחומר במין אחד ממינין הרבה שאם [ז]אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית [ז] אחר בהעלם אחת ממין אחד חייב [ח]משני מינין פטור: **גמ'** קתני אמרו לו אכלת חלב מביא חטאת אמרו כמה הויין תרין והוא מה אמר להון אלימא דשתיק ולא קמכחיש להו אלא (ב) שתיקה דתרין הוא דמביא חטאת על שתיקה דחד לא אימא מציעתא עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי(ג) טעמא דמכחיש ליה אבל שתיק מיחייב וכ"ש תרי [ח] אלא דקמכחיש להו מני ר"מ היא דאמר הכחשה דבי תרי לאו הכחשה היא אבל לרבנן פטור ומאי קמשמע לן מסיפא שמעת מינה (ד) הא קמשמע לן דבר זה מחלוקת ר"מ ורבנן והוא דקמכחיש להו איכא דאמרי אמרו לו [ט] נמי חד קרי ליה דתנן [י]האשה [ט]שהלך בעלה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ונישאת ואח"כ בא בעלה תצא מזה ומזה דקי"ל דאפילו בחד ממאי מדקתני סיפא נישאת שלא ברשות מותרת לחזור לו מאי שלא ברשות שלא ברשות בית דין [י](ועד אחד) מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד אלמא גבי עד אחד קתני אמרו והכא נמי דקתני אמרו לו משמע אפילו עד אחד והוא מאי קאמר אלימא דקא מכחיש ליה מי מייתי והא קתני מציעתא עד אחד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי פטור אלא דשתיק ממציעתא שמע מינה [יא] עד אחד אומר כו' טעמא דקא מכחיש ליה אבל שתק מישתק חייב לעולם דלא מכחיש ליה והכי קתני אמרו לו אכלת חלב מביא חטאת במה דברים אמורים דשתיק אבל מכחיש ליה פטור ומדאורייתא מנלן דלא מכחיש ליה [יב] חייב דת"ר [2]או הודע אליו חטאתו [ז]ולא שיודיעוהו אחרים יכול אפילו אין מכחישן תלמוד לומר או הודע אליו מכל מקום [יג] במאי עסקינן אלימא [יד] בתרין ואין מכחישן קרא בעי

אלא

חייב כגומר שלא כדרכה [טו] חייב כבכדרכה דמשכבי אשה כתיב (ויקרא יח): **נמצא מתכוין ומערה בשפחה.** שהערה בה בכוונה פטור דהעראה בשפחה פטור (ה) כשאינו מתכוין דעריות. העראה פלוגתא היא (בסנהדרין בארבע מיתות)(ח) (דף נה:) איכא למ"ד העראה זו נשיקה ואיכא למאן דאמר זו הכנסת עטרה:

הדרן עלך ארבעה מחוסרי כפרה

אמרו לו. מפרש בגמרא: **אם הביאוהו כו'.** כגון אם העידו בו שהרג את הנפש: **אם ירצה לומר מזיד הייתי.** אם היה רוצה לפטור עצמו בשקר היה יכול לומר מזיד היה ומזיד פטור: **גמ' ר"מ היא.** דאמר אם הביאוהו שנים כו': **מאי קמשמע לן הא מסיפא שמעינן לה.** דקתני שנים אומרים אכל כו': **הכי קאמר סיפא דבר זה.** ששנינו למעלה אמרו לו אכלת כו' מביא חטאת לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת ר"מ וחכמים שרבי מאיר אומר אם הביאוהו שנים כו' וחכמים אומרים כו' וסיפא מפרש לרישא: **איכא דאמרי.** הכי פריך הש"ס אמרו משמע חד כו': **מותרת לחזור לו.** לראשון ועל פי עדים שאמרו לה שנים מת בעליך ולפיכך מותרת לראשון שהרי אנוסה היא ששנים אמרו לה דאונס בישראל שרי: **מכלל דרישא.** דקתני תצא מזה ומזה שנשאת ברשות ב"ד ועד אחד דהוה לה למידק יפה אם מת דהאי דשריוה רבנן לאנסובי על פי עד אחד משום דדייקא ומנסבא דמתוך חומר שהחמרת עליה בסופה דתצא מזה ומזה הקלת עליה בתחלתה כדאמר במסכת יבמות (דף פח.) ואמטו להכי נשאת על פי עד אחד והיא גופה לא דייקא ואישתכח דלא מת תצא מזה ומזה כדאמרינן במסכת סוטה (דף כז:) ונטמאה ונטמאה(ט) שני פעמים אחד לבעל ואחד לבועל: **לעולם דלא מכחיש ליה.** ומתניתין הכי קתני אמרו לו [טז] [כו'] בד"א בשותק אבל מכחישו כגון עד אמר אכל והוא אמר לא אכלתי פטור: **הודע אליו.** משמע מעצמו ולא שיודיעוהו אחרים:

הכי קתני עשו כו'. והכי פירוש דברייתא עשו גומר כמערה ומתכוון כשאינו מתכוון והאי דינא הוי בכדרכה ושלא כדרכה כדמפרש [יז] הש"ס ומכל מקום קצת קשה אמאי לא תנא ניעור [יח] כישן בהדייהו ותנא ליה בתריה דכדרכה ושלא כדרכה [יט]: **נמצא** מתכוין כו'. קשה אמאי האריך הש"ס בלישניה דהאי לאו פירוש דברייתא [כ] הוא דככר אסיקנא ליה שפיר: **כשאין** מתכוין דעריות. [י]פירש הקונטרס כגון שאשתו ואחותו במטה וכסבור לבא על אשתו ונמצא אחותו דפטור ממלקות וחייב חטאת הואיל ונהנה דמתעסק הוא וקשה שהרי בשפחה נמי חייב חטאת [כ] בכי האי גוונא [כא] שהרי מביאין על הזדון כשוגג וא"כ מאי קאמר נמצא מתכוין בשפחה כשאין מתכוין לעריות דבכה"ג שוו תרווייהו [כב] לכך יש לומר כשאין מתכוין דעריות כגון נפל מן הגג ונתקע דפטור לגמרי דאנוס הוא:

הדרן עלך ארבעה מחוסרי כפרה

אמרו לו. [כג]עד אומר [כד] (ו)לו אכל כו'. נ"ל דמיירי שהעידוהו שנים בבת אחת דאי בזה אחר זה הא (ו) כ"מ שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים (מ) וכיון שנתקבל עדותו תו לא קפדינן בעדות השני שאומר לא אכל וי"ל דמיירי שהאיש שמעידין בו שותק [כה] דאי אמר איני יודע פטור כדנפקא בגמרא (י) או הודע אליו כו' ומסיק דמיירי בעד אחד שאינו יכול לחייבו קרבן וע"כ מיירי (ס) שאותו שהעיד עליו אומר איני יודע דאי אמר לא אכלתי פשיטא דעד אחד לא מהימן כדכתיב (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש דנראה שאין עד אחד קם רק לשבועה: **ואשה** אומרת לא אכל. [כו] מכאן משמע דאשה מהימנא טפי מגזלן שהרי גבי גזלן משמע דלא אמרי' שתיקה כהודאה כדאמרינן [כז] (קדושין דף סו.) אי מהימנא לך דלא גזלנא הוא זיל אפקה [כח] ואע"ג דשתקה אלמא לא אמרינן שתיקה כהודאה דמיא ועובדא הוה [כט] ההוא סמיא דהוה מסדר מתנייתא קמי (ע) דרב ששת כו' אתא חד גברא ואמר שאשתו זינתה וקא אמר אי מהימנא לך דלאו גזלנא הוא זיל אפקה והכא אי שתיק מהימנא האשה: **עד** אומר אכל והוא אומר לא אכלתי פטור. והוא הדין אם אמר איני יודע כמו שפירשתי: **שאם** אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית ממין אחד חייב משני מינין פטור. [ל] וא"ת והא אמרינן בפ' קדשי מזבח (מעילה יז:) הפיגול והנותר אין מצטרפין וקא אמר בגמרא לא שנו אלא [לא] לטומאת ידים אבל לאכילה מצטרפין וי"ל דהתם [לב] לענין מלקות אי נמי לענין שאם יפלו לקדירה אחת מצטרפין לתת טעם דהא שם אחד הוא דליכא אלא חד לאו אתרווייהו אבל הכא מיירי לדין חיוב קרבן: **אימא** מציעתא עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי כו'. והוא הדין דמאי מייתי מרישא עד אומר אכל ועד אומר לא אכל ומביא אשם תלוי טעמא דאמר עד אחד לא אכל הא לאו הכי חייב חטאת דשתיקה כהודאה דמיא דע"כ מיירי דשתק דאי מכחיש ליה פטור לגמרי ואפילו אומר איני יודע כמו שפירשתי: (פ)**אלא** דקא מכחיש להו ומני ר"מ היא. דליכא למימר דמיירי כשאמר איני יודע דפשיטא דחייב דאיני יודע גבי תרי עדים הויא כשתיקה:

אלא

תוספות דבר זה מחלוקת ר"מ ורבנן. תימה למאי איצטריך למיסתמיה ברישא אי דליהוי סתם ואחר כך מחלוקת פשיטא דיחיד ורבים הלכה כרבים: **מכלל** דרישא ברשות ב"ד ועד אחד. דבשני עדים אין צריך רשות ב"ד:

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ג:
ב ב מיי' שם פ"ח הלכה ג:
ג ג ד מיי' שם פ"ג הלכה א:
ד ה מיי' שם פ"ו הלכה א:
ה ו מיי' שם הל' א ד:
ו ז מיי' שם הלכה א:
ז ח מיי' שם הלכה ז:
ח ט מיי' פ"י מהל' גירושין הלכה ה טוש"ע אה"ע סי' יז סעיף נו:

תורה אור השלם

1. וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זֶרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמְתוּ כִּי לֹא חֻפָּשָׁה: ויקרא יט כ

2. אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: ויקרא ד כח

מוסף רש"י

איסמייה. אסיר ברייתא זו מגירסתי (ב"מ כז.). **כשאין מתכוין.** ראה תוס' כאן בשם רש"י.

הדרן עלך ארבעה מחוסרי כפרה.

עד אומר אכל. אכלת חלב בשוגג וחייב אתה קרבן (קדושין סה:). **שנים אומרים אכל.** חלב שוגג (ב"מ ג:). **מזיד הייתי.** הרי זה נאמן לפטור עצמו מקרבן, דאין עדים מגו להכחישו בזה, הילכך אי אמר נמי לא אכלתי נאמן (יבמות פז:) דמה לו לשקר (ב"מ ג:). **תצא מזה ומזה.** כשאר אשת איש שזינתה, דהא לאו אנוסה היא, ואע"ג דהימנוהו רבנן לעד אחד באשה משום עיגונא, טעמא מאי משום דהיא גופא דייקא עד דידעה בקושטא ומינסבא, והא דלא דייקא קנסי לה (יבמות פז:).

שיטה מקובצת

א] איבעי לך למיתני: **ב]** מתכוין בשלא כדרכה בשפחה דלא מחייב כשאין מתכוין כדרכה דפטור דשכבת זרע כתיב נער שלא כדרכה בשפחה דלא מחייב כישן בכדרכה דפטור מאי טעמא: **ג]** דעריות נער תיבת נמצא ואות י' ו' נמחק: **ד]** עד אומר אכל ועד אומר לא אכל ע"כ בדשתק איירי דאי בדקמכחיש ליה פטור לגמרי ואפ"ה כי ליכא אחר חייב וכ"ש תרי. תוס' אחרות: **ה]** שנים אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי פטור. בקצת ס"י לא כתוב פטור אלא ר"מ מחייב וכן עיקר דגירסא דפטור לא יתכן רק לאיכא דאמרי אבל ללישנא קמא מפרש תלמודא הא קמ"ל כו' אי אפשר לפרש אותו וכן משמע ברש"י ז"ל שאינו גורס פטור כנ"ל [הוא דברי הגאון ר' בצלאל אשכנזי]: **ו]** לו ס"א אף זה אם כו': **ז]** זית בהעלם תיבת אחר נמחק: **ח]** אלא דקא מכחיש להו ומני ר"מ. וליכא למימר דאמר איני יודע דפשוט דגבי שנים איני יודע כשתיקה. תו' אחרות: **ט]** לו חד נמי אמרו קרי: **י]** ב"ד וע"פ עדים מכלל ברישא ברשות ב"ד ועד אחד: **יא]** ש"מ דקתני עד: **יב]** ליה דחייב: **יג]** במאי עסקינן. אלימא בתרי ולא שיודיעוהו אחרים היינו כשמכחישן קרא בעי ואי אמר איני יודע פשיטא דנאמנין. תוס' אחרות: **יד]** בתרי תרי ואין אות ז' ן' נמחק: **טו]** כדרכה דחייב כבדרכה: **טז]** לו כו': **יז]** כדמפרש תלמודא. גליון כלומר כדרכה ושלא כדרכה היינו פי' דקאי אמערה ואמתכוין ואניער כישן דכדרכה ושלא כדרכה לא הוי אלא פי' דאחריני: **יח]** כישן. ס"א עם קמייתא דגומר כמערה קודם כדרכה ושלא כדרכה: **יט]** כדרכה. גליון הכי קתני עשו גומר שלא כדרכה כו' וה"פ דברייתא עשו גומר ומתכוין כשלא כדרכה דפטור כמערה ואין מתכוין כדרכה וכן הפי' בנער וישן ותימה למה כתב כדרכה כשלא כדרכה באמצע הוי ליה למכתביה לבסוף בתר נער כישן וגם היה ראוי לשנות שלא כדרכה כבדרכה אלא דתנא כסדר דאינך הראוי להתחייב שנה תחלה. מתוס' הרא"ש: **כ]** דברייתא. גליון נמצא מתכוין ומערה בשפחה דפטור כשאין מתכוין בכל העריות ישן כדרכה כישן דעריות נמצא נער בשלא כדרכה כישן דכל העריות ואריכות לשון זה בא לפרש דבמערה ושלא כדרכה דוקא יש חילוק בין שפחה לשאר עריות אבל באין מתכוין כגון שנפל מן הגג ונתקע ובישן אין חילוק. הרא"ש ז"ל: **כא]** גוונא אם מתכוין לאשתו ונמצא שפחה שהרי: **כב]** תרווייהו לכך י"ל בשאין מתכוין דעריות כגון נפל מן הגג ונתקע דפטור לגמרי אף מחטאת דאנוס הוא: **כג]** אמרו לו אכלת חלב בגמרא מפרש אי מיירי בעד אחד או בשנים ואיהו מאי קאמר: **כד]** אומר אכל תיבת לו נמחק: **כה]** שותק ס"א דשתיקה כהודאה דמיא דאי הוי מכחיש ליה או אפי' אמר כו' וכן משמע בהאשה רבה: **כו]** אכל הא לא הויא אותה שאמרה לא אכל הוי מחייב על אותה שאמרה שאכל ובשתיקתו מכאן: **כז]** כדאמרי' בפ' האומר: **כח]** אפקה משמע הא אי הוי גזלן לא הוה אמר זיל אפקה ואע"ג דסבר דשתק אלמא: **כט]** הוה בההוא: **ל]** פטור אפיגול ונותר נמי קאי וא"ת: **לא]** אלא בטומאת ידים: **לב]** דהתם מיירי לענין:

מסורת הש"ס

א) יבמות פז: [קדושין סה:], **ב)** [יבמות פז: ב"מ ג:], **ג)** [במשנה שבמשניות ליתא], **ד)** שבת עא., **ה)** יבמות פז:, **ו)** [ביבמות איתא אלא בעדים], **ז)** (קדושין סו) יבמות פז:, **ח)** [ביבמות בהבא על יבמתו], **ט)** [במדבר ה], **י)** בפירוש רש"י שלפנינו ליתא, **כ)** [עי' רש"ש], **ל)** [צ"ל לא], **מ)** [יבמות פח:], **נ)** ע' בבה"ז, **ס)** אולי צ"ל שאחר, **ע)** צ"ל דמר שמואל, **פ)** ע' בבה"ז,

הגהות הב"ח

(א) במשנה רבי מאיר מחייב וחכמים פוטרין אמר ר"מ: **(ב)** שם אלא על שתיקה דתרין: **(ג)** שם לא אכלתי פטור טעמא דמכחיש: **(ד)** שם שמעת מיניה (הא קמ"ל) תא"מ ונ"ב גי' רש"י הכי קאמר סיפא: **(ה)** רש"י ד"ה נמצא כו' פטור כמו שאינו מתכוין: **(ו)** תוס' ד"ה עד אומר אכל וכו' דאי בזה אחר זה הא אמר עולא כל מקום:

רבינו גרשום

מה יום כולו רצוף אף ששים כולן רצופין. כלומר דאין משלימין לאחר מיכן: מי אית להו לרבנן מפוזרין. כלל והא אמרי לעולם דמוולד שני מונה אלמא לרבנן לעולם רצופין הוו דאין בהן שום הפסק: אלא לאו ר' יהודה היא. דאמר מוולד ראשון מונה ולטעמיה קא יכיל למיבעי אי רצופין אי מפוזרין ומדקא יהיב ששים רצופין בהדדי דקאמר מה יום כולו רצוף ש"מ לחומרא אית ליה דימי טומאה דשני עולין בחשבון ששים דראשון: לעולם רבנן היא ודקא אמרת מי אית להו מפוזרין כלל הכא במאי עסקינן דילדה זכר ביום פ' של נקבה שימי טהרתה של נקבה מושכין לאחר ימי טהרתה של זכר דימי טהרתה דזכר ל"ג ודנקבה ס"ו מהו דתימא כי אמרו רבנן דביטל שני הראשון הני מילי כשמושכין ימי טהרתה של שני לאחר ימי טהרתה של ראשון אבל הכא דימי טהרה דראשון מושכין לאחר טהרה [של] שני אמרינן דאית בהו דין מפוזרין דמשלימין לאחר ימי טומאה דשני ימי טהרה דראשון: סוף סוף. מי מצית אמרת הכי הא לעולם שלמין ימי טהרה דקדמאה ועד כען בתראה לא שלמי ובהא היכא דימי טהרה דשני מושכין לאחר ימי טהרה דראשון רבנן לולד שני מנו. והכא ימי טהרה דשני משכי שפי' מן קדמאי כיצד נתעברה זכר לאחר י"ד ימי טומאה דנקבה והפילה למ"א נשתיירו מן ס"ו ימי טהרה דנקבה כ"ה ימים וימי טהרה דזכר מושכין עד מ' יום ובהא קסברי רבנן דביטל שני הראשון והיכי משכחת מפוזרין לרבנן: אלא משכחת לה לרבנן כגון ביולדת תאומים אחד נקבה אחד זכר וילדה נקבה קודם ואח"כ נשתהא הזכר במעי אמו עד עשרים יום לימי טהרה של נקבה ונולד ביום עשרין ועדיין לאחר לידת הזכר נשתיירו מ"ז ימי טהרה לנקבה ויום עשרים שהוא של לידה חושב בכלל: ובעיא למינקט לזכר ז' ימי טומאה דלידה בתוך הנך מ"ז ימי טהרה שנשתיירו לנקבה וכאן מושכין ימי טהרה דנקבה ז' יום לאחר ימי טהרה דזכר והכא לא מצי למימר ביטל שני את הראשון דימי טהרה דראשון מאוחרין: והכי קאמר יכול היכא דילדה תאומים נקבה מעיקרא וזכר לבסוף. לאחר כ' יום של טהרה אימא תיפסוק טומאה דלידה זכר במיצעי ונימני להו ששים וששה מפוזרין כלומר י"ד ימים לאחר מ' דזכר דשבעה שנשתיירו לנקבה לאחר ימי טהרה דזכר ועוד ז' ימים משלימין לה מפני ז' ימי טומאה דלידה זכר שהפסיקום והיינו מפוזרין (דאינין) [דאינן] מפסיקין ימי טהרה (דאינן אין): יכול מפוזרין. דמפסקי והא מיירי כגון שילדה תאומים זה ביום ראשון ואחד ביום שני שסוף ימי טומאה דשני נכנס ביום טהרה דראשון וקא בעי אי משלימין אותו יום טהרה דראשון שטימאו השני אי לא וקאמר ת"ל יום דכולן רצופין וש"מ חומרא אית ליה לר' יהודה דרצופין: (א)ועוד ת"ש ששת ימים והא מיירי כגון דילדה נקבה ואח"כ הפילה באותן ששת ימי טהרה שיתרין על ששים ונטמאו אותן ששת ימי טהרה וקא בעי יכול אותן ששת ימים אי בעינן להו רצופין עם ששים ומפסידתן שנטמאו או מפוזרין דמשלימין אותן לאחר ימי טומאה דשני ת"ל ששים מה ששים כולן רצופין דכתיב בהו יום אף ששה נמי: מני אילימא רבנן כו': אלו מביאין קרבן עולה ויורד כו' ועל טומאת מקדש וקדשיו. הכא קתני גבי קרבן קא חשיב לטומאה מקדש וקדשיו בחדא אבל בפירקין קמא גבי כרת קא חשיב להו בתרתי דבתרווייהו כתב בהו כרת והכא גבי קדשים (ב)אמאי חשיב להו בחדא דהכי אמרינן התם במסכת שבועות הזהיר וענש על הטומאה וחייב קרבן על הטומאה דכתיב ונפש כי תגע בכל טמא בטומאת אדם כו' מה כשהזהיר וענש לא ענש אלא על טומאת מקדש וקדשיו דכתיב בכל קדש לא תגע וכתב בהו כרת אף חיוב קרבן אלא על

א) ע"כ שייך לדף י' ע"א. ב) אולי צ"ל גבי קרבן דלא כתיב רק קרבן אחד לשניהם חשיב להו בחדא